

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobců: **a) E. L.**, zastoupený zmocněncem J. V., **b) J. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce b) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 11. 2018, č. j. 39 A 6/2018 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci se v řízení před krajským soudem domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2018, č. j. 41/2018-120-STSP/3, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 14. 6. 2017, č. j. MSK 114079/2019. V řízení požádali o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků. Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) shora označeným usnesením návrh žalobců na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl a vyzval je k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Krajský soud dospěl k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, a nejsou tak splněny podmínky § 36 odst. 3 s. ř. s.

II.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce b) (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost. V ní vyjadřuje nesouhlas s napadeným usnesením krajského soudu. Nad rámec toho poukázal na nedostatky systému spravedlnosti v ČR a na skutkové okolnosti jeho sporů v souvisejících věcech.

III.

[3] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[4] Nejvyšší správní soud předesílá, že s ohledem na povahu dané věci a obsah spisu netrval na podmínce povinného zastoupení advokátem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, a rozsudky téhož soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 3 As 116/2017 - 20, ze dne 28. 6. 2017, č. j. 4 As 114/2017 - 63, či usnesení ze dne 24. 1. 2019, č. j. 7 As 503/2018 - 12).

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Stěžovatel nesouhlasí s usnesením krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů z důvodu zjevné bezúspěšnosti žaloby u krajského soudu.

[7] Dle § 35 odst. 9 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.

[8] Dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

[9] Nejvyšší správní soud se ztotožnil s posouzením krajského soudu, který dovedl, že předmětný návrh nemůže být zjevně úspěšný. Krajský soud správně uvedl, že vyznačování právní moci je úkon, který je činěn až po vydání napadeného rozhodnutí. Nemůže tudíž být předmětem řízení o přezkumu tohoto rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s. *a contr.*). Poukazy na nesprávné postupy úřadu v jiných věcech, které byly dále obsahem žaloby, krajský soud přiléhavě označil za zjevně bezpředmětné, neboť zcela míjí předmět nynějšího řízení. Zbytkem obsahu žaloby pak skutečně byly jen všeobecné floskule, fráze a subjektivní komentáře stěžovatele, které vycházely z obecného nesouhlasu s výstavbou nové dopravní infrastruktury, jejíž je stavba, která je předmětem napadeného rozhodnutí, součástí (jak správe uvedl krajský soud). Nejvyšší správní soud dává krajskému soudu za pravdu i v tom, že je třeba trvat na tom, aby žalobce vyjádřil, v čem spatřuje vadu

pokračování

napadaného rozhodnutí (k formulaci žalobních bodů srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78).

[10] Nejvyšší správní soud se tedy plně ztotožnil s usnesením krajského soudu a v podrobnostech na něj odkazuje. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádnou vadu v postupu krajského soudu, pro kterou by bylo třeba jeho usnesení zrušit. Stěžovatelem uplatněná stížní argumentace není sto zpochybnit argumentaci krajského soudu. Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu